

בשכינה ועומד בדרכות צדיק ? ! אלא, למלך שלוח לכל בני העיר שימצאו עמו ביום פלוני במקום פלוני. עד שהיו מזומנים את עצם אותם בני העיר, הקדמים אחד ובא אל אותו מקום. בינוים בא המלך ומצא את אותו איש שהקדמים לבא לשם. אמר לו, מורי, אני הקדמתי מהם, והרי הם באים אחרי לפקחת המלך. ואנו הוטב בעניין המלך, ווישב שם עמו ומדבר עמו. בינוים בא כל העם, והחפיכם עטם המלך ושלוח אותו לשלו. אבל אם אתם בני העיר לא באים, ואחד לא מקדים לדבר לפני המלך להראות בשביבם שהרי כלם יבואו, מיד פועס ורוגע המלך.

אף כאן, כיון שאחד הקדמים ונמצא בבית הכנסת, ושכינה באה ומוצאת אותו, אז נחשב כאלו כלם נמצאו שם, שהרי זה האריך להם שם. מיד מתחברת מקדים ולא יושבים בזוויג אחד, עמו שכינה ויושבים בזוויג אחד, ונודע עמה, ומושיבה אותו בדרכות צדיק. ואם אחד לא מקדים ולא נמצאים שם, מה בתוב ? (ישעהו) מודיע באתי ואין איש, כתוב ואין עשרה, אלא ואין איש, להתחבר עמי להיות אליו, כמו שנאמר איש האלים, להיות בדרכות צדיק.

ולא עוד, אלא שנודע עמה, וושאולט עליו אם יום אחד לא בא, כמו שבארנו, שבתווב (שם) מי בכם יראה ה', שמע בקהל עבדו. והרי התעוררנו בזה שבותוב, אליו קרא משער, שהרי דרכה אחר דרכה ונדרגה תוך דרכה אותו שומר קורא במלח בכל יום ויום.

ההוא מרד האקרים, אתחבר בשכינתא, וקיימה בדראן צדיק.

אלא, למלכא דשידר לכל בני מתא, דישתבחון עמיה ביום פלן, בדוך פלן. עד דהו מזומי גרים יהו אינון בני מתא, אקדמים חד ואחתה לההוא אטר. בין חד ובין כה אטא מלכא, אשכח לההוא בר נש דאקדמים פמן, אמר ליה, פלן בני מתא אין אינון. אמר ליה, מاري, אנא אקדימנא מנוייהו, וזה אינון אתהן אבחראי לפקודא דמלכא. כדין, טב בעניין מלכא, ויתיב פמן בהדריה, ואשתעי עמיה, ואתבעיד רחימא דמלכא. בין חד (קמ"א נ"ב) ובין חד, אותו כל עמא, ואתפיס מלכא עמיהון, ושר לוון לשלם. אבל אי אינון בני מתא לא אהין, וחד לא אקדימים לאשתעי קמי מלכא, לאתחזאה בגינוייה דהא כלחו אהין. מיד בעיס ורגיז מלכא.

אוף הכא, כיון חד אקדים, ואשתעי בבי בכיניתא, ושכינתא אתה ואשכח ליה, כדין אתחשיב כאלו כלחו אשכחו פמן. דהא דא אוריך לוון פמן. מיד אתחברת עמיה שכיניתא, ויתבי בזוויגא חד, ואשתםודע בהדריה, ואותיב ליה בדראן צדיק. ואי חד לא אקדים ולא אשכח פמן, מה כתיב, (ישעה) מודיע באתי ואין איש. ואין עשרה לא כתיב, אלא ואין איש, לאתחברא בהדראי, למשויי גבאי, כמה דעת אמר איש האלים למשויי בדראן צדיק.

ולא עוד, אלא דاشתמודע בהדריה, ושאליל עליי, אי יומא חד לא אני, כמה דאקיימנא, דכתיב, (ישעה) מי בכם יראה יי' שומע בקהל עבדו. וזה אתחערנא בהאי דכתיב, אליו קורא משער, דהא דראן בתר דראן, מה הוא